VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

18e jaargang - Nummer 4

BITTER OF BETER
De keus is aan jou

IN HET VUUR
Geloof, zuiver als goud

TWEE BROERS
Volg het spoor

copyright 2016 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Bijbeltekst is ontleend aan
Het Boek

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 *Persoonlijk*
4 *Het mysterieuze sms'je*
6 *Bitter of beter*
8 *Zwak, maar toch sterk*
10 *Een geschenk voor twee broers*
12 *De gouden draad*
14 *Midden in het vuur*
18 *Volg de muziek*
20 *Een lesje van Bo*
22 *Een extra dimensie aan Pasen*
25 *De man in het wit*
26 *Hoe zou het geweest zijn*
28 *Mijn liefde voor jou*

Een jonge man die een overtuigd atheïst wil blijven kan niet voorzichtig genoeg zijn met wat hij leest. Overal zitten valkuilen: opengeslagen Bijbels, miljoenen verrassingen en wonderen. God heeft geen scrupules, als ik me zo mag uitdrukken.
CS Lewis

Christendom in actie

Een tijdje terug reisde ik met een aantal vrienden in een personenbusje door de bergen in het zuiden van de Verenigde Staten. Het was op een winterse vrijdagavond en we waren op weg naar een skigebied dat nog een stukje verder lag. We waren er bijna toen er iemand naast ons kwam staan bij een stopbord en naar de bestuurder gebaarde dat hij zijn raampje open moest doen.

"Ik geloof dat je achterband leegloopt," zei hij. "Ik wil er wel even naar kijken als je wilt." We parkeerden het busje onder een schijnwerper naast een avondwinkel en iedereen stapte uit, warm ingepakt inclusief mutsen en sjaals.
"Jim is de naam," zei de man en schudde iedereen de hand, waarna hij bij de bewuste achterband neerhurkte.

"Ja, die is lek. Zie je wel?" Jim wees naar een duidelijk zichtbare spijker die er in zat. Jim vroeg om de reserveband, maar was niet erg onder de indruk van de krik in onze gereedschapskist, dus haalde hij de zijne uit zijn pick-up truck en ging aan de slag. We wilden allemaal graag helpen, maar we wisten geen van allen wat er moest gebeuren. "Zijn jullie op weg naar de skihellingen?" vroeg Jim terwijl hij naar onze spullen wees die we op het dak gebonden hadden. Ik knikte en antwoordde dat dit mijn eerste keer was.

"O jee! Het heeft sinds maandag niet meer gesneeuwd. Het ijs zal wel keihard zijn. Weet je zeker dat je daar aan wilt beginnen?" vroeg hij gekscherend. Ik grinnikte, maar was niet al te overtuigd.
Jim werkte snel en weldra zat het reservewiel op zijn plaats.

"Nou, daar gaat ie dan. God zegen jullie. Veel plezier allemaal. En ik zal voor jullie bidden dat jullie die verse poedersneeuw zullen krijgen die jullie nodig hebben." Hij trok zijn wenkbrauwen op in mijn richting.
Toen hij wegreed zag ik de sticker op de achterbumper van zijn pick-up truck. "Christus is de Heer," stond er op.

Jim had niet tegen ons gepreekt, maar hij liet het licht van zijn Heiland door zich heen schijnen. Hij maakte niet veel woorden vuil maar hij zei alles met zijn daden. Zijn voorbeeld van een Christen; de tijd nemen om een bus vol onnozele vreemdelingen te helpen op een koude donkere avond ergens in de bergen zal ik nooit vergeten.

Samuel Keating

ALLES ZAL GOED KOMEN

Door Koos Stenger

Toen ik op het internet aan het surfen was kwam ik een test tegen die ging over een Positieve Kijk op het leven. Ik beschouw mezelf als een vrij positief persoon waar natuurlijk nog wel iets aan te verbeteren valt, maar ik was nieuwsgierig om te zien of ik het bij het rechte eind had. Aangezien de test maar een paar minuten in beslag zou nemen, beantwoordde ik de vragen.

Toen de uitslag op het scherm verscheen was ik niet verbaasd. Er werd vermeld dat ik de neiging had om me zorgen te maken, en er werd ook me verteld dat ik me nogal snel de ergste scenario's in het hoofd kan halen. Maar de conclusie was aanmoedigend: "Over het geheel genomen zie je de wereld zelden als een plaats vol slechte ervaringen en gebeurtenissen.

Je stelt meestal vertrouwen in het geloof dat alles uiteindelijk goed zal komen."
Toen ik die laatste zin las moest ik glimlachen. Ondanks moeilijkheden en lijden geloof ik echt dat alles uiteindelijk goed zal komen. Hoe, dat weet ik niet, maar ik weet dat het zo zal zijn. Dat komt door mijn overtuiging dat God om ons geeft en dat Hij Zijn woord houdt. Als Hij belooft dat Hij me tot het einde toe zal bewaren, dan zal Hij dat ook doen.

Ik heb niet altijd in Hem geloofd, noch geloofde ik altijd dat alles goed zou aflopen. Dat waren de dagen vol met stress, tranen en ongerustheid, toen ik me onder het gewicht van de hele wereld verpletterd voelde. Ik kon al zien dat de onzekerheid over mijn leven, mijn gezondheid, mijn geldzaken, mijn gezin en mijn toekomst te groot waren om in mijn eentje te dragen, maar ik had er nog geen oplossing voor totdat ik God gevonden had en mijn geloof begon te groeien door het lezen van Zijn Woord.

Een van mijn kennissen heeft gezondheidsproblemen. Niet zomaar wat probleempjes met verkoudheid of de griep, maar enorme kwalen waardoor hij de laatste 10 jaar onder vrij intensieve medische controle is komen te staan.
Helaas is geloof het laatste waar hij aan denkt. "Ik heb God niet nodig," zei hij tegen me. "Ik kan het zelf wel aan."

Maar dat kan hij niet. Dat is ook helemaal niet de bedoeling, maar omdat hij denkt dat hij het wel zelf moet doen, heeft hij zoveel meer strijd in zijn leven dan nodig is.

Ik ben echt niet beter dan hij. Ik ben niet slimmer, ik heb niet meer geduld of doorzettingsvermogen. Maar er is iets wat ik heb, dat hij niet heeft. Ik heb het geloof dat God om ons geeft. En dat is nou precies waar het allemaal om draait.

BITTER OF BETER

Door Maria Fontaine

Iedereen kan terugkijken op duistere momenten in zijn of haar leven; tragedies of problemen waar hij of zij in het geheel geen vat op had en die soms het directe gevolg waren van de verkeerde keuzes of liefdeloze daden van anderen. Hoe mensen reageren op die dingen kan bepalend zijn voor de toekomst; of ze er verbitterd van worden of er beter door worden.

Degenen die geen enkel goed kunnen zien in de moeilijke tijden die ze hebben doorgemaakt koesteren vaak een wrok, waardoor ze nog ongelukkiger worden. Misschien is hen ook wel onrecht aangedaan, maar Jezus had die situaties op de een of andere manier ten goede kunnen gebruiken. “Voor wie Hem liefhebben laat God alles meewerken voor hun bestwil, want Hij heeft een plan met hen.”[1]

Het is heel goed mogelijk dat in veel van die situaties waar mensen op terugkijken als “vergissingen,” de

omstandigheden gebruikt werden of door God zelf tot stand gebracht werden om het beste in hen naar boven te laten komen, of hen dichter bij Hem te laten komen of hen iets waardevols te leren.

Het is niet dat God wilde dat die dingen gebeurden; Hij wil alleen het beste voor Zijn kinderen. Maar omdat die dingen nu eenmaal wel gebeurden wil Hij ze gebruiken als bouwstenen voor iets goeds. Zo is Hij nou eenmaal; Hij kan en zal er iets goeds uit voortbrengen, als wij Hem dat toestaan.

Het goede vinden in een slechte situatie is geen spelletje of een oefening, of zomaar een idee; het is van het grootste belang voor onze emotionele en geestelijke gezondheid. Als we niet kunnen accepteren dat er een randje licht aan de regenwolken van ons verleden zit, dan zullen we die dingen waarschijnlijk nooit kunnen vergeven en vergeten, en dat kan dan leiden tot verbittering.

Om die reden is het van het grootste belang dat we onszelf niet toestaan om terug te kijken op situaties, hoe goed of hoe slecht die ook waren, en ons dan enkel het slechte herinneren. Misschien denken we niet graag aan zulke situaties terug, en komen er herinneringen naar boven die soms zelfs heel pijnlijk kunnen zijn, maar als we God vragen ons specifiek te laten zien hoe Hij die situatie ten goede wil gebruiken, kan Hij ons bevrijden van die bittere gevoelens en overwinningen tot stand brengen.

Wat is een grotere overwinning dan iets goeds uit iets slechts voortbrengen? Dat is de beste manier om onze pijn over het verleden te overwinnen; niet door verbittering en het koesteren van gedachten aan wraak, maar door God toe te staan ons er beter door te laten worden.

1. Romeinen 8:28

ZWAK MAAR TOCH STERK

Door Evelyn Sichrovsky

Negen jaar geleden heb ik een operatie gehad die mijn leven veranderde. Toen ik met spoed naar het ziekenhuis vervoerd was met een verschrikkelijke pijn onderin mijn buik, werd er na onderzoek geconstateerd dat er een enorme cyste met koudvuur zat die was gebarsten. Hij moest onmiddellijk verwijderd worden. De chirurg die me opereerde verzekerde me dat ik binnen twee maanden weer op de been zou zijn, en aan die belofte klampte ik me vast.

Maar nadat ik ontslagen was uit het ziekenhuis ging mijn gezondheid steeds verder achteruit en ik worstelde met een raadselachtig spijsverteringsprobleem dat gekenmerkt werd door enorme zwellingen, indigestie, misselijkheid, gewichtsverlies en het opgeven van maagzuur. Na vele onderzoeken en proeven kreeg ik te horen dat ik leed aan aanklevingen van mijn ingewanden en andere maag- en darmproblemen die ontstaan waren door inwendige littekens na de operatie.

Mijn aandoening zorgde voor dagelijkse ongemakken en ik moest een streng dieet volgen. Ik bad en zocht onophoudelijk naar een remedie in de overtuiging dat er een goed einde aan de zaak zou komen. Ik zou weer gezond

worden, de pijn zou verdwijnen en ik zou snel weer alles kunnen eten waar ik trek in had.
Maar geleidelijk aan werd het duidelijk dat ofschoon ik mettertijd wat sterker zou worden, de problemen die ontstaan waren na mijn operatie hoogst waarschijnlijk van blijvende aard zouden zijn.

Toen ik dit begon te beseffen was ik de wanhoop nabij. Mijn omstandigheden waren zo pijnlijk en somber dat ik me niet kon voorstellen dat er ooit iets goeds uit voort zou kunnen komen[1], maar ik begon God te danken voor Zijn liefde, wijsheid en de positieve dingen die Hij uit mijn strijd zou voortbrengen. Ik vond vrede en moed om mijn toestand te aanvaarden als een geschenk van Hem. Dit gezichtspunt maakte dat de ongemakken veel makkelijker te verdragen waren en het hielp me om zegeningen die ik voorheen niet had opgemerkt te waarderen.
Mijn gezondheid is er iets op vooruit gegaan, maar sommige problemen die na de operatie ontstaan zijn kunnen niet meer verholpen worden. Toch ben ik dankbaar geworden voor deze pijn en dit gebrek. Ik heb geleerd mijn leven, mijn familie en mijn vrienden op prijs te stellen. Ik heb meer medeleven en gevoel voor anderen. Ik heb ontdekt dat kracht en weerbaarheid juist ontstaan door de tegenslagen in het leven de gelegenheid te geven mijn karakter te verdiepen in plaats van ze mijn houding te laten dicteren of mijn geluk te verwoesten.

Bovenal heb ik ervaren hoe God kracht kan geven in zwakheid, en overwinning te midden van de strijd.
Door mijn worstelingen heeft Hij mijn geloof verdiept, me geleerd om van Hem afhankelijk te zijn, en me Zijn blijvende vreugde gegeven die elk fysiek ongemak te boven gaat. Zoals Hij de apostel Paulus beloofde: “Dat Ik altijd bij u ben is genoeg. Wanneer u zelf zwak bent, kan Mijn kracht zich ten volle ontplooien.”[2] Met Gods hulp wordt het antwoord van Paulus ook het mijne: “Daarom durf ik mij toch op mijn zwakheden te beroemen. Omdat dan de kracht van Christus in mij gezien kan worden. ... want als ik zwak ben, ben ik pas sterk.”[3]

1. Zie Romeinen 8:28
2. 2 Corinthiërs 12:9
3. 2 Corinthiërs 12:9-10

EEN GESCHENK VOOR TWEE BROERS

Door Michael Owens

Heb je ooit iets willen doen om iemand te helpen of er naar verlangd iets voor de wereld te betekenen, maar gingen je goede voornemens toen de mist in door de onzekerheid dat jouw pogingen wel eens verkeerd zouden kunnen uitpakken? Zoiets maakte ik de vorige zomer mee toen ik samen met mijn vrouw iets ging eten in een wegrestaurant waar gebraden kip geserveerd wordt. Nadat we onze bestelling gedaan hadden namen we onze dienbladen met eten mee naar een tafel in het midden van de eetzaal.

Aan een tafeltje in onze buurt zaten twee jonge mannen; duidelijk broers. Het viel me op dat ze samen maar één maaltijd hadden en het was ook nog de goedkoopste en kleinste die op de menukaart stond. Daar kwam nog bij dat een van hen er helemaal niet goed uitzag. De gedachte kwam bij me op: “Koop nog een maaltijd voor hen. Ik

stond al half overeind om iets te gaan bestellen toen ik opeens een andere gedachte kreeg:
"Hoe ga je dan met het eten naar hun tafel en bied je het hen aan? Waarschijnlijk nemen ze geen liefdadigheid aan van een volslagen onbekende en dan sta jij voor aap met een doosje kip in je hand."
Ik ging meteen weer zitten.

Na er minuten lang mee geworsteld te hebben boog ik me over naar mijn vrouw en zette de situatie op gedempte toon uiteen. Ze keek naar de broers, en wendde zich weer tot mij en verklaarde: "Als God je ingeeft om een maaltijd voor hen te kopen, dan moet je dat doen!"

Haar aanmoediging was precies wat ik nodig had en ik ging naar de toonbank om nog wat eten voor hen te bestellen. Ik was echter nog steeds onzeker over het idee dat ik ermee naar hun tafeltje zou lopen om het hen aan te bieden. Maar dat probleem loste zich vanzelf op.

De jongste broer kwam naar de toonbank en ging naast me staan om te vragen om wat ketchup. Ik vroeg hem om nog even te blijven staan, aangezien het keukenpersoneel een maaltijd voor hem aan het klaarmaken was, die wij hem aan wilden bieden.

Hij kreeg tranen in zijn ogen toen hij uitlegde dat zijn broer een ongeneeslijke ziekte had en vanuit het ziekenhuis naar huis was gestuurd om zijn laatste dagen met zijn familie door te brengen. "Mijn broer is gek op gebraden kip dus heb ik hem hier mee naar toe genomen om gezellig te gaan eten. Maar ik ben momenteel werkeloos en ik heb niet veel geld, dus delen we samen een maaltijd. Ik ben je heel dankbaar!"

Ik kreeg zelf ook tranen in mijn ogen toen ik me realiseerde dat ik bijna de zegen gemist had die ik die twee broers kon geven. Mijn bezorgdheid over de weigering van mijn aanbod was volkomen ongegrond. En mijn gehoorzaamheid aan Gods hint had een klein beetje blijdschap gebracht te midden van hun verdrietige omstandigheden.

<< >>

Door Iris Richard

De Gouden Draad

Voordat ik me in de dag stortte om een lange lijst van dingen die gedaan moesten worden aan te pakken, nam ik een half uur de tijd om wat Woord te lezen, te bidden en te mediteren. Mijn bijbel viel open op het hoofdstuk Hebreeën 11, dat ook wel het hoofdstuk van geloof genoemd wordt. Toen ik las over de verbazingwekkende wonderen die God door de eeuwen heen heeft gedaan, besefte ik dat veel van die verhalen ook in mijn leven van toepassing zijn. Aangezien ik net 60 was geworden bracht ik wat tijd door met gedachten aan het pad van geloof dat ik afgelegd heb en kwam ik op de proppen met mijn eigen geloofshoofdstuk:

Door het geloof heb ik de kracht de vele uitdagingen in mijn leven te verduren.

Door het geloof ben ik 20 jaar geleden naar Afrika gegaan en heeft God zich altijd gehouden aan Zijn beloften aangaande mijn veiligheid hier.

Het geloof heeft me geholpen

met een chronische ziekte om te gaan en heeft de juiste mensen op mijn weg gezet die me hebben bijgestaan.

Door het geloof gaat de kringloop van het geven waar ik me heel veel jaren geleden in begeven heb nog steeds door. Die groeit nog voortdurend en inspireert anderen om ook te gaan geven. Ik heb dan ook nooit ergens gebrek aan gehad.

Met het geloof zijn financiële problemen overwonnen en obstakels aan de kant gezet. Wanneer mijn pad overschaduwd werd door dikke wolken werden ze precies op het juiste moment opgeheven en werd het uitzicht weer duidelijk.

Toen ik voor enorme kruispunten kwam te staan in mijn leven, gaf het geloof me een zetje in de juiste richting.

Ten tijde van teleurstelling, toen het geloof op een laag pitje stond, liet het licht van Gods Woord het vlammetje weer helder schijnen en werd er weer nieuwe hoop opgewekt.

Door het geloof werd de pijn genezen die toegebracht was door de dood van een van mijn kinderen en vond ik troost in Gods Woord.

Geloof dat gesterkt werd door gebed deed wonderen, bouwde bruggen waar er geen waren en schiep mogelijkheden uit ogenschijnlijke nederlagen.

Het geloof bracht overwinning over ziekte en tegenwerking, waarbij nadelen veranderd werden in gouden kansen. Het geloof wierp licht op de donkerste gedeelten van de reis van het leven en scheen door iedere tunnel.
Door het geloof werd een vriend genezen van kanker en kreeg hij de kracht om anderen te troosten die getroffen waren door de ziekte.

Het geloof bracht nieuwe visie toen het leek alsof alles voorbij was.

Door het geloof werden harde harten zacht gemaakt, verloren zielen gered, en depressies genezen.

Het geloof is de gouden draad door het weefsel van mijn leven geweest en is steeds weer voldoende gebleken voor iedere storm. Als alles verloren was, en alleen het geloof in God en Zijn goedheid nog over zou zijn, dan zou er nog steeds geen sprake zijn van verlies.

<< >>

Door Jewel Roque

MIDDEN in

Sadrach, Mesach, Abednego en hun vriend Daniël waren vier jonge mannen waar niemand ooit van gehoord zou hebben, ware het niet dat er een aantal bijzondere dingen in hun leven gebeurden. Het verhaal begint rond 500 jaar voor Christus, toen deze jonge mannen uit hun vaderland werden weggehaald als slaven van Nebukadnezar, de koning van het Babylonische rijk.

We weten niet hoe oud Sadrach, Mesach en Abednego waren, misschien waren het nog maar nauwelijks tieners, noch weten we hoe hun leven was voordat hun ballingschap begon. Kenden ze elkaar toen al? Misschien waren het al vrienden van elkaar en hadden ze allemaal dezelfde dromen en deelden ze dezelfde hoop. Misschien droomde een van hen ervan om twaalf zonen te krijgen zoals zijn voorvader Jakob, en wilde hij zijn kinderen leren om een gelovig leven te leiden. Een ander wilde misschien leraar worden. Er was misschien een verhalenverteller die tegen de anderen zei: “Maak jij je dromen waar, dan zal ik er later over

het VUUR

vertellen."

Maar al die dromen, wat ze ook waren werden terzijde geworpen toen hun land veroverd werd en zij gevangen genomen werden. Hoe waren die eerste dagen en nachten? Onder strenge bewaking, vastgebonden en geketend? Bijeen gedreven als een kudde dieren, op zoek naar een bekend gezicht? Je kunt je voorstellen hoe ze elkaar vonden en een groepje vormden en misschien zei de optimist van de groep wel: "Vrees niet, want God is met ons. Wat er ook gebeurt, we zijn in Zijn handen." De anderen waren het met hem eens en misschien spraken ze met elkaar af dat ze trouw zouden blijven aan God, door dik en dun.

En ze hielden zich getrouw aan hun woord. Allereerst weigerden ze het voedsel te eten dat rechtstreeks van de tafel van de koning kwam. Er waren waarschijnlijk allerlei soorten lekkernijen. Maar toch raakten ze die niet aan. Was dat een uitdaging voor hen, het lekkers van de tafel van de koning niet te eten? Misschien wel, maar ze deden het om de regels over voedsel die God hun volk gegeven

had te gehoorzamen. Het was maar een kleine beslissing, maar daaruit bestaat ons leven: kleine beslissingen. Ze lijken zo klein, terwijl ze in werkelijkheid de loop van onze bestemming bepalen.

Later, toen Nebukadnezar het hof bevel gaf om voor zijn beeld te buigen, weigerden Sadrach, Mesach en Abednego om dat te doen. Alleen God weet wat hen door het hoofd ging, hoe zeer ze walgden van de brutaliteit van een aardse koning om zijn onderdanen te bevelen hem te aanbidden. Maar toch was hun antwoord respectvol, kalm en beheerst en vol vertrouwen.

"Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden. Onze God, die wij vereren is in staat ons te redden uit de brandende oven en uit uw macht, majesteit. Maar ook als Hij dat niet doet, kunt u er zeker van zijn dat wij uw goden niet zullen vereren en uw gouden beeld niet zullen aanbidden!" [1]

De reactie van Nebukadnezar was veel minder kalm en beheerst. Hij beval dat de oven opgestookt moest worden. Het werd er zelfs zo heet dat de mannen die Sadrach, Mesach en Abednego in het vuur wierpen er het leven bij lieten. Maar binnen korte tijd besefte de koning dat er iets niet ging zoals hij verwacht had.

Toen de koning in het laaiende vuur gluurde zag hij de drie jongelui rondlopen en in hun midden, stralender dan dat laaiende vuur, liep nog iemand die hij op de een of andere manier herkende; misschien

omdat ongeacht onze religieuze opvattingen, als we van aangezicht tot aangezicht komen met zo'n schouwspel, er geen twijfel mogelijk is. Hij wist dat het Jezus was, de Zoon van God en hij riep de vrijmoedige dappere jonge mannen terug uit de vlammen.

Ze kwamen er onbeschadigd uit, zonder zelfs maar naar rook te ruiken. En de koning stelde direct nog een ondoordachte wet op: "Daarom vaardig ik het bevel uit dat iedereen, van welk volk, welke taal of natie dan ook, die iets oneerbiedigs zegt over de God van Sadrach, Mesach en Abednego in stukken wordt gehouwen. En zijn huis zal met de grond worden gelijkgemaakt. Want geen andere god kan met zoveel machtsvertoon redden als deze God heeft gedaan."[2]

Wat bracht de Zoon van God in de vlammende oven? Die drie jonge mannen waren ver van huis en hun geliefden, ver van alles waar ze zich aan hadden kunnen vastklampen. Maar ze klampten zich vast aan hun geloof. Ik geloof dat het dat geloof was dat Hem aan hun zijde bracht op het moment dat ze dit het hardste nodig hadden. Dat is wat Hem nu ook aan onze zijde brengt. Een woord van gebed, een beslissing om op geloof te vertrouwen. Een eenvoudig woord of een eenvoudig besluit als we niet weten hoe alles zal aflopen. Een geloof dat God alles kan, zelfs in de vlammen. Jezus laat het nooit na om hen die op Hem vertrouwen vanaf de troon van genade te beschermen en te eren.

1 Daniël 3:16-18
2 Daniël 3:29

Volg de muziek

Door Rosane Pereira

In de film 'The Sound of Music1,' zegt de moeder overste tegen Fräulein Maria, de lastige postulante van het klooster, dat ze een tijdje weg moet om een groot gezin te gaan helpen waarvan de moeder overleden is. Als ze tegenstribbelt vraagt moeder haar: "Wat is het belangrijkste dat je geleerd hebt tijdens je verblijf in het klooster?" "Er achter komen wat Gods wil is," antwoordt Maria, "en die met mijn hele hart te vervullen." Dus daar gaat ze dan, een beetje angstig, de grotere roeping vervullen die God voor haar leven had en uiteindelijk is er een goede

afloop.

Toen ik nog jong was, kon ik de keuze die Jezus gemaakt had in de Hof van Olijven niet zo goed begrijpen. Hij weende, hij bad…en toen gaf Hij zich over met de woorden: "Vader! Als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbij gaan. Maar niet wat Ik wil moet er gebeuren, maar wat U wilt."2 Hij hoefde niet te sterven, maar Hij deed het omwille van ons. Dat is iets waar ik altijd mee geworsteld heb, maar ik heb geprobeerd er iets over te leren.

Toen ik nog maar net mijn baby had gekregen werd mijn man gevraagd om een groep jonge mensen naar een Christelijke bijeenkomst in Cordoba, Argentinië te rijden. Hij was een goede chauffeur en de enige in wie de organisatoren en de ouders vertrouwen hadden. Maar ik voelde me ellendig bij de gedachte dat hij juist op dat moment weg moest, en ik sprak mijn gevoelens duidelijk uit, waardoor alles erg onaangenaam werd. Pas toen ik besloot om maar te accepteren dat dit het juiste was, kreeg mijn ziel weer wat rust en uiteindelijk ging alles prima. De reis was een succes en ik werd uitstekend verzorgd door goede vrienden.

Een Christelijke leider van deze tijd heeft gezegd dat het leven prachtige muziek is die voortdurend gespeeld wordt; we moeten alleen leren hoe we ons er op af kunnen stemmen. Zoals Fräulein Maria zong: "De heuvels komen tot leven met het geluid van de muziek," zo klinkt de muziek van de Schepper overal, en wij kunnen in Zijn orkest spelen door dagelijks Zijn wil te doen. Het doet er niet toe wat voor instrument we bespelen, zelfs al kunnen we alleen maar in onze handen klappen, we kunnen allemaal deel uitmaken van Zijn geweldige symfonie!

1. Robert Wise. 20th Century Fox, 1965.
2. Mattheüs 26:39

Een lesje van BO

Door Joyce Suttin

Bo was onze blonde labrador die het heerlijk vond om in ons zwembad te zwemmen. Hij leefde voor zijn beweging, en het zwembad was zijn domein.
Op een dag was onze zoon een nieuwe zwemoefening aan het leren en besloot om stil drijven eens uit te proberen. Bo vond dat zijn baasje in groot gevaar was en sprong het zwembad in om hem te redden. Instinctief duwde hij het hoofd van mijn zoon omhoog en hield hem met zijn poten vast om hem te proberen te redden. Mijn arme zoon kreeg een heleboel water binnen en verslikte zich terwijl hij Bo van zich af probeerde te houden en kreeg ook nog water in zijn longen en talloze schrammen op zijn borst van de nagels van het beest.
Ik prees Bo toen hij zich uitschudde en me vol spetterde met water en mijn mening over zijn prestatie wilde weten. Ik wist dat hij meer kwaad gedaan had dan goed, maar ik kon er begrip voor opbrengen, want ik heb zelf vaak precies hetzelfde gedaan in mijn omgang met anderen.

Laatst was ik in gesprek met iemand over zijn relatie met

hun tiener en ik gaf hem wat advies. Na meer dan veertig jaar ouderschap, grootouderschap en het onderwijzen van tieners was mijn wijsheid eigenlijk heel eenvoudig: "Vat het niet al te persoonlijk op."

Het is moeilijk om niet geïrriteerd te reageren, of boos of overgevoelig als je het gevoel hebt dat je afgewezen wordt. Het is moeilijk om onvriendelijke woorden of daden niet persoonlijk op te vatten, en niet te denken aan alle keren waarop je eigenlijk iets anders had willen doen, maar in plaats daarvan ophield met wat je aan het doen was en luisterde en je openstelde voor de noden van je kinderen.

Het is moeilijk als je aan de rand van het denkbeeldige zwembad staat toe te kijken en alleen maar kunt bidden in de wetenschap dat je alles wat gezegd moest worden al gezegd hebt en gedaan hebt wat in je vermogen lag. Nu is het tijd om een stap terug te doen en het hen zelf te laten proberen. Laat hen maar een onhandige duik nemen. Laat hen de nieuwe slagen maar uitproberen. Laat hen hun vrienden maar na-apen. Maar spring niet zoals Bo in het bad om hen voortijdig te redden. Kijk alleen maar toe en wacht af, voor het geval ze om hulp roepen. En bid. Want uiteindelijk zijn gebed en onvoorwaardelijke liefde de dingen die het verschil zullen maken.

Als ze je dan uiteindelijk roepen, geef hen dan geen standje voor alle keren dat ze niets gezegd hebben. Als ze bij je aankloppen, zeg dan niet dat je het te druk hebt. Wees het anker. Wees de rots. Wees de stabiele plek in de onstabiele wereld en laat hen weten dat alles in orde zal komen. Waardeer dan dat moment dat je je armen weer om hen heen kunt slaan en geef hen het geloof om het zwembad weer in te duiken.

<< >>

EEN EXTRA DIMENSIE AAN PASEN

Door Mara Hodler

Ik moest laatst denken aan Pasen en toen kwam er een zin in me op: “Hij liet mijn ziel niet in de hel achter.” Het klonk als een Bijbelpassage, maar ik wist het niet zeker meer. Ook wist ik niet of de schrijver het hier over Jezus had. Ik zou graag willen zeggen dat ik mijn bijbel opende en de passage opsloeg, maar nee, ik haalde mijn smartphone tevoorschijn en googlede de zin. Het stond in de bijbel, in Psalm 16: “U laat mij niet liggen tussen de doden.”[1]

Vervolgens wilde ik een bevestiging over wie David het eigenlijk had, dus keek ik nog wat verder. De passage wordt aangehaald door de apostel Petrus in zijn allereerste redevoering met Pinksteren.[2] Jezus was juist ten hemel opgestegen en had Zijn discipelen gezegd dat de Heilige Geest tot hen zou komen. De gelovigen drongen zich angstig samen in een bovenkamer in afwachting van wat er verder zou gebeuren. Toen kwam de Heilige Geest in de vorm van vurige tongen op hen neer, en werden ze allemaal vervuld van een kracht en een vrijmoedigheid die ze nooit eerder hadden gekend.

Na dat gebeuren werd het druk in Jeruzalem met Joden uit alle hoeken van de wereld. Deze godvruchtige gelovigen waren naar Jeruzalem gekomen om het Pascha te vieren; een van de belangrijkste evenementen op de Joodse kalender.

Nadat ze gevuld waren met de

Heilige Geest kwamen de discipelen uit de bovenkamer en gingen ze in het openbaar over het evangelie praten; in vreemde talen die ze voordien niet eens gesproken hadden! Alle pelgrims waren verbaasd omdat deze mensen hun taal spraken. De mensen vroegen zich af hoe het mogelijk was dat ze talen spraken die ze nooit geleerd hadden. Sommigen maakten er grapjes over: "Ze zijn vast dronken."

Toen stond Petrus op, dezelfde Petrus die een paar weken daarvoor Jezus nog verloochend had, en sprak tegen deze enorme menigte: "We zijn niet dronken; het is pas negen uur 's ochtends. We zijn gevuld met de Geest zoals de profeet Joël had voorspeld." Verder legde hij uit dat Jezus van Nazareth, van wie iedereen wist dat die onlangs gekruisigd was, de Zoon van God was, die God uit de dood had laten verrijzen. En daar haalde hij de profetie van David uit Psalm 16 aan:

"Vrienden, ik hoef u niet te vertellen dat David gestorven en begraven is. Zijn graf is nog altijd te zien. Maar hij wist wat er na zijn dood zou gebeuren. God had hem beloofd dat één van zijn nakomelingen in zijn plaats koning zou worden. Hij was een profeet en voorspelde dat de Christus uit de dood zou opstaan. De Christus zou niet dood blijven en Zijn lichaam zou niet vergaan. God heeft Jezus uit de dood laten opstaan; dat hebben wij allemaal gezien."[3]

Petrus' getuigenis was zo krachtig en gezalfd dat er die dag 3000 nieuwe gelovigen aan de kerk werden toegevoegd. En dat was nog maar het begin. Toen ik dit hoofdstuk las was ik diep onder de indruk van Petrus' getuigenis. Hij was niet alleen maar vrijmoedig, hij klonk ook geleerd. Hij haalde Joodse profeten aan en profetieën en sprak met een duidelijkheid waar hij voorheen beslist niet om bekend gestaan had. Het was beslist het werk van de Heilige Geest.

Door Zijn dood en verrijzenis heeft Jezus ons gaven geschonken die de loop van de geschiedenis radicaal veranderd hebben.

Deze gaven zijn:
1. Redding en een persoonlijke relatie met God
2. De Heilige Geest
3. De gave van genezing, door Zijn lijden aan het kruis.[4]

Toen Jezus nog bij Zijn discipelen was konden zij de gave van de heilige Geest niet ontvangen. Hij moest hen verlaten om hen in staat te stellen de Heilige Geest te ontvangen: "Toch is het beter voor u dat Ik wegga, anders kan Mijn Plaatsvervanger niet bij u komen. Als Ik wegga stuur ik Hem naar u toe."[5]

Ik heb niet altijd aan de Heilige Geest gedacht als iets om te herdenken met Pasen, maar dat doe ik nu wel. Omdat Jezus fysiek bij de discipelen weggegaan is waren zij, en zijn wij, in staat om de gave van de Heilige Geest te ontvangen door eenvoudig te vragen: "Dus, al ben je slecht, je geeft je kinderen toch wat zij nodig hebben. Hoeveel te meer zal je hemelse Vader de Heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen?"[6]

Het denken aan de Heilige Geest op deze manier heeft een extra dimensie toegevoegd aan mijn waardering van Pasen. Ik ben dankbaar voor het diepere begrip van wat Jezus voor me gedaan heeft en het is iets dat ik nooit als iets vanzelfsprekends wil beschouwen.

1 Psalm 16:10
2 Zie Handelingen 2
3 Handelingen 2:29-32
4 Zie Jesaja 53:5
5 Johannes 16:7
6 Lukas 11:13

De MAN in het WIT

Door Rohit Kumar

Wij hadden juist een optreden verzorgd in een huis van bewaring in noordelijk India voor maar liefst 300 tienergevangenen en er kwamen een heleboel jongens om ons heen staan. Het thema van ons programma was het belang van geloof in het aangezicht van moeilijkheden. Dat was iets waar ze zich allemaal goed in konden verplaatsen. Mijn blik viel op een mager ventje dat in een hoek stond. Ik kon zien dat hij graag met ons wilde praten maar te verlegen was om het initiatief te nemen. Ik stelde me voor en vroeg hem om mij iets over zichzelf te vertellen. Hij kwam uit een dorpje van zo'n 900 km verderop, legde hij uit en was naar de grote stad gekomen om werk te vinden. Hij had geen cent op zak en was betrapt op het reizen zonder treinkaartje, en veroordeeld tot drie maanden gevangenisstraf.

"Een paar dagen geleden was ik ziek en ik had hoge koorts. Ik kon alleen maar in een hoekje liggen en me nauwelijks bewegen. Zo ziek was ik nog nooit geweest en ik dacht dat ik dood zou gaan. Ik was zo bang! Ik dacht aan mijn ouders en mijn broertjes die nog thuis waren. Ik had heel hard iemand nodig maar ik was zo ver van huis. Ik begon te huilen en vroeg God om me niet dood te laten gaan.

En toen gebeurde er iets heel vreemds. Ik deed mijn ogen open en toen stond er een man in witte kleren over me heen gebogen. Hij had de liefste ogen die ik ooit gezien had. Hij zei geen woord, maar wuifde over me heen met zijn hand en toen was mijn koorts weg. Ik voelde me koel en ontspannen. De man verdween en ik heb hem niet meer gezien. Weet jij misschien wie die man was?

Ik doorzocht de tas met lectuur die ik bij me had en vond een poster met een afbeelding van Jezus en vroeg hem: "Was het deze man misschien?"Hij glimlachte breed en zei: "O ja! Dat was die man! Hoe heet hij?" Ik vertelde hem over Jezus, Zijn geweldige liefde en genezende kracht en toen bad de jongeman met me om Jezus in zijn hart te ontvangen als zijn Heiland. Het was een prachtige herinnering aan het feit dat de Heer van al Zijn kinderen houdt. We zijn nooit alleen.

Door Keith Phillips

Hoe zou het geweest zijn?

Mahatma Gandhi (1869-1948) heeft gezegd: "Ik ken niemand die meer voor de mensheid heeft gedaan dan Jezus." Veel mensen in de wereld, zowel christenen als niet-christenen zouden het met hem eens zijn. Maar heb je er ooit bij stilgestaan wat er gebeurd zou zijn als Zijn volgelingen anderen niets verteld hadden over wat ze gezien en gehoord hadden. De wereld zou niets ten voordele veranderd zijn en de leringen van Zijn leven zouden daar zijn opgehouden.

Bedenk dat er niets in de krant werd gezet over de drie jaar durende openbare bediening van Jezus. Er kwam niets over op de televisie en Zijn uitspraken werden niet besproken in de sociale media, zoals dat nu ongetwijfeld gedaan zou worden. Hoeveel mensen hebben de wonderen van Jezus ooit gezien denk je, of hebben Hem horen spreken? Vijftigduizend? Honderdduizend? Hoeveel hebben Hem aan het kruis zien sterven? Een paar honderd misschien. Aan hoeveel mensen is Hij verschenen na Zijn verrijzenis op Paasmorgen?

Uit 1 Corinthiërs 15:4-6 blijkt dat

dit er slechts iets meer dan 500 waren.
Jezus deed wat Hij alleen kon doen; Hij stierf voor onze zonden, maar Zijn discipelen deden ook wat zij alleen konden doen. Zij hielden Zijn boodschap levend.

Hoe zou het geweest zijn als na de dood van Jezus, Petrus en de andere voormalige vissers voorgoed waren teruggegaan naar hun beroep als visser? [1] En als Mattheüs terug gegaan was als belastingontvanger en Thomas was blijven twijfelen? Wat als de discipelen de laatste instructie van Jezus niet hadden gehoorzaamd om op de belofte van de Vader te wachten, de Heilige Geest, en "kracht uit de hemel" te ontvangen?[2]

Hoeveel miljoenen mensen zouden er gestorven zijn zonder de Heiland te kennen? Zouden we vandaag dan eigenlijk wel het evangelie hebben? Als we de verrijzenis van Jezus met Pasen vieren, laten we dan ook de kracht van de Heilige Geest herdenken en degenen die het evangelie in leven hebben gehouden door Jezus met anderen te delen. Het hing van hen af. Nu hangt het van ons af.

"Trek de wereld in,"
zei Hij tegen hen, "
en vertel aan de hele
schepping het goede
nieuws
over Mij."

Als je Jezus nog niet als je persoonlijke Heiland hebt leren kennen, kun je Hem nu direct binnen vragen. Bid gewoon maar:

Dank U Jezus dat U op aarde bent gekomen om mij te vergeven en mij te redden. Kom alstublieft in mijn leven en help me om U beter te leren kennen. En help me om U en Uw boodschap van liefde en redding met anderen te delen.
Amen.

1 Zie Johannes 21:2-3
2 Lukas 24:49

Een boodschap van Jezus

IK ZAL JE HELPEN

Als je even stilstaat bij de grote mannen en vrouwen die er vóór jou waren, degenen die in de Bijbel genoemd worden en al die anderen na die tijd, dan zal het je misschien opvallen dat ze allemaal voor Mij leefden en grote dingen deden in Mijn naam. Sommigen, zoals degenen die in Hebreeën 11 genoemd worden, hebben echter nooit alles ontvangen wat Ik hen beloofd heb tijdens hun verblijf op aarde.

Maar hun geloof werd er niet door geschaad en daarom hebben ze later hun volledige grote eeuwige beloning ontvangen.

Is er een gebied in je leven waar je je afvraagt of Ik je ooit zal verhoren? Of is er iets dat Ik gezegd heb waarvan je denkt dat het niet zal gebeuren zoals je gehoopt had of verwacht had? Denk dan aan die menigte getuigen in de bijbel en mediteer er over wat voor soort advies ze je zouden geven. Laat je geest verwarmen door hun voorbeeld, en laat je gemoed gerust worden door hun kracht. Net zoals Ik hen heb geholpen, zo zal Ik jou helpen.